

[Sønderby]

stration af loven, som der står i bemærkningerne.

Jeg skal med disse ord give venstres tilslutning til forslaget, og jeg er også sikker på, at vi vil få en saglig udvalgsbehandling af det og få stillet mange spørgsmål, som ministeren kan besvare.

Margrete Auken (SF):

Da jeg hørte ministeren i hans sidste indlæg skildre de kvaler, han har haft med overhovedet at komme igennem med noget som helst, så vi skulle blive imponerede over, at elværkerne havde indvilliget i at gå med til dette forslag, tænkte jeg, at hvis vi vedtager dette forslag, er det da nærmest som at tage krykkerne fra en invalid. Hvis vi ser på, hvad der i øjeblikket findes i den eksisterende lovgivning – det skriver ministeren faktisk også i sine bemærkninger – kan det hele klares igennem denne lovgivning. Men nu skal der altså forhandling til i stedet for. Det, vi muligvis kunne have klaret den anden vej rundt, skal nu forhandles med de tunge drenge, der åbenbart ikke er til at flytte hverken til den ene eller den anden side, medmindre ministeren får god hjælp herindefra. Sådan er vi ikke, det vil vi love ministeren. Vi skal nok lade være med at drille og nok lade være med at støtte dette forslag til bekæmpelse af miljøministeren.

Jeg tror ikke, jeg har set mage til morsomt forslag før. Der snakkes tit om bemyndigelseslove herinde, og det er også »den stygge« mange gange. Men dette forslag er da vistnok rekorden. Der står ikke én eneste konkret ting i det, ikke én eneste, alt er i bemærkningerne. Har man nogen sinde hørt en mand blive dømt for overtrædelse af bemærkningerne til § 2, stk. 4? Der er intet i dette forslag, og det, man så spørger efter med den tomhed, der er lagt foran os, er: hvad er hensigten? Det er da selvfølgelig at gøre det mere smidigt, men smidigt for hvem? I hvert fald ikke for ministeren. Nu skal ministeren til at forhandle, og han skal være enig med energiministeren, forhandle med energiministeren, og det kan da godt være, at energiministeren og miljøministeren snakker godt med hinanden, men jeg lurer på, om der i alle energiforslagene står noget tilsvarende om, at de skal forhandles med miljøministeren. Jeg vil egentlig godt lige

vide, om det er en krydshenvisning eller et spørgsmål om at bøje arm på ministeren. Man er altså kommet så langt, at man har fået ham til at fremsætte det her afsindige forslag.

Jeg vil lige fortælle ministeren, hvis han ikke ved det i forvejen, at alle disse oplysninger, som omtales, kan skaffes inden for den eksisterende lovgivning. Det kan alt sammen laves inden for den, og så slipper vi da for at binde ministeren til, at han altid skal være i forhandling med energiministeren. Jeg tænker også på de to akademiske medarbejdere, som det skal koste, og hvor der meget omhyggeligt i bemærkningerne gøres opmærksom på, at pengene skal tages fra miljøkontoen. Jeg tror altså, vi skal spare den trafik mellem det ene og det andet ministerium, hvor man forhandler frem og tilbage, og hvor man planlægger at redegøre og redegøre og planlægge og måle op, om nu elværkerne kan fylde lidt mere op og lidt mindre i forhold til den dér i forvejen jammerlige målsætning. Jeg synes, vi skal spare de to akademiske medarbejdere og i stedet sørge for, at vi bruger pengene til at bekæmpe luftforureningen. Vi kunne jo f.eks. tage fat på det svovldeponeringsproblem, som vi har.

Så alt i alt vil jeg tilsige ministeren min uforbeholdne støtte i den videre kamp for et godt miljø. Det gør vi så bedst ved at sige, at dette forslag dæmper vi ned og sørger for at styrke ministerens muligheder for at bruge den eksisterende lovgivning rigtigt.

Jeg vil lige sige til hr. Ahlmann-Ohlsen – der er konservative neuroser alle mulige steder – at jeg glædede mig over, at der blandt konservative findes folk, der er miljøbevidste. Man skal virkelig påskønne de små lys-tegn, der er overalt. Det var det, det handlede om.

Lone Dybkjær (RV):

Hvis jeg skal følge op fra min tidligere tale, er dette egentlig det fjerde og sidste led i de forslag, som miljøministeren har vedrørende forsureningen. Jeg er nu ikke helt enig med fru Margrete Auken i, at der ingenting står i forslaget, for sandheden er jo, at dette forslag er et forslag til en helt utrolig stor bemyndigelseslov. Man kunne forestille sig, hvad der ville være sket, hvis det havde været en socialdemokratisk minister, der havde